

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14Cb/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118299236
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2022:6118299236.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v spore žalobcu: Powerscreen SK s. r. o., IČO: 46 188 240, so sídlom Račianska 22/A, Bratislava, právne zastúpený: MALOVIC s.r.o., so sídlom Kominárska 1, Bratislava, proti žalovanému: TOWER BC, a.s. IČO: 44 073 097, so sídlom Prievidza, Košovská cesta 11B, o zaplatenie 8.237,55 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8.237,55 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9,15% ročne zo sumy 1.161,48 EUR od 15.8.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 2.275,20 EUR od 15.9.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 297,67 EUR od 27.9.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 809,48 EUR od 13.11.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 864,00 EUR od 16.12.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 864,00 EUR od 16.12.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 277,54 EUR od 30.12.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 241,75 EUR od 10.2.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 634,27 EUR od 10.2.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 208,80 EUR od 26.2.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 296,40 EUR od 29.4.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 306,96 EUR od 18.7.2015 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,- EUR, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 21.6.2018 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 24.1.2019 sa žalobca domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz (podľa zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní), ktorým žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 8.237,55 EUR s úrokom z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- EUR. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že žalovanému poskytol plnenia spočívajúce v dodaní tovaru (najmä náhradných dielov pre strojné zariadenia) alebo v servise strojných zariadení a s tým súvisiacich služieb. Za tieto poskytnuté plnenia žalobca vystavil nasledovné faktúry: poradové číslo faktúry: 1400148, vyhotovená dňa 31.7.2014, splatná dňa 14.8.2014, vystavená na sumu 1.161,48 EUR, poradové číslo faktúry: 1400170, vyhotovená dňa 31.8.2014, splatná dňa 14.9.2014, vystavená na sumu 2.275,20 EUR, poradové číslo faktúry: 1400183, vyhotovená dňa 12.9.2014, splatná dňa 26.9.2014, vystavená na sumu 297,67 EUR, poradové číslo faktúry: 1400218, vyhotovená dňa 29.10.2014, splatná dňa 12.11.2014, vystavená na sumu 809,48 EUR, poradové číslo faktúry: 1400251, vyhotovená dňa 1.12.2014, splatná dňa 15.12.2014, vystavená na sumu 864,- EUR, poradové číslo faktúry: 1400252, vyhotovená dňa 1.12.2014, splatná dňa 15.12.2014, vystavená na sumu 864,- EUR, poradové číslo faktúry: 1400256, vyhotovená dňa

15.12.2014, splatná dňa 29.12.2014, vystavená na sumu 277,54 EUR, poradové číslo faktúry: 1500008, vyhotovená dňa 26.1.2015, splatná dňa 9.2.2015, vystavená na sumu 241,75 EUR, poradové číslo faktúry: 1500009, vyhotovená dňa 26.1.2015, splatná dňa 9.2.2015, vystavená na sumu 634,27 EUR, poradové číslo faktúry: 1500020, vyhotovená dňa 11.2.2015, splatná dňa 25.2.2015, vystavená na sumu 208,80 EUR, poradové číslo faktúry: 1500024, vyhotovená dňa 27.2.2015, splatná dňa 24.8.2015, vystavená na sumu 296,40 EUR, a poradové číslo faktúry: 1500143, vyhotovená dňa 19.6.2015, splatná dňa 17.7.2015, vystavená na sumu 306,96 EUR. Žalovaný ku dňu podania žaloby uvedené faktúry neuhradil.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz zo dňa 9.7.2018, ktorým zaviazal žalovaného, aby žalobcovi zaplatil žalovanú sumu a nahradil mu trovy konania.

3. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu riadne a včas odpor, v ktorom uviedol, že žalobca v návrhu opomenul uviesť, že uvedené plnenia dodal žalovanému v zmysle Zmluvy o podnikateľskom nájme hnutelných vecí, uzavretej dňa 11.3.2014, medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom. Žalobca v návrhu nešpecifikoval stroje, o ktoré sa má v súvislosti s poskytovaním plnení jednať. Na základe zmluvy prenechal žalobca žalovanému na dočasné užívanie len tieto zariadenia: 1. Stroj typu Powerscreen XH320SR (Stroj 1), 2. Stroj typu Powerscreen Chieftain 1700 (Stroj 2) a 3. Stroj typu Powerscreen XA400S (Stroj 3). Podľa ustanovenia bodu 3.2. zmluvy síce žalovaný mal znášať náklady spojené s prevádzkou strojov vrátane prepísaného servisu a náhradných dielov, no žalovaný podľa svojho vyjadrenia opakovane poukazoval na to, že ich nebude znášať, nakoľko vznikajú výlučne z dôvodov na strane žalobcu v súvislosti s nefunkčnosťou strojov. Žalobcom uplatňované pohľadávky v tomto konaní súviseli práve s tým, že stroje nefungovali riadne ako výrobná linka, pričom žalobca sa pokúšal nefunkčnosť strojov odstraňovať prostredníctvom opakovaných výmen olejov, filtrov a náhradných dielov. Žalovaný ďalej namietol premlčanie jednotlivých pohľadávok uplatnených v žalobe. Podľa neho sa s poukazom na bod 11.2 zmluvy na toto premlčanie vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a preto je premlčacia doba tri roky. Žalovaný ďalej uviedol, že na nájomnom zaplatil žalobcovi nájomné vyššie ako mal podľa zmluvy uhradiť a to o 16.135,90 EUR (19.363,08 EUR s DPH) a žalobca sa tak na úkor žalovaného bezdôvodne obohatil. Žalobca ďalej poprel pohľadávky z faktúry číslo 1500143. Podľa neho žalobca nepreukázal, že by skutočne vykonal diagnostiku motora C4, regenerácia PDF-filtra, testy a nešpecifikoval o diagnostiku akého stroja sa malo jednať. Podľa názoru žalovaného diagnostiku motora nemožno považovať za bežné náklady spojené s prevádzkou strojov v zmysle zmluvy. Žalovaný v tom čase nedisponoval Strojom 1 a Strojom 2 a ani ich nevyužíval. Žalovaný si žiadnu diagnostiku motora neobjednal. Žalovaný v odpore žiadal aby súd žalobu zamietol.

4. Žalobca následne navrhol pokračovať v konaní na miestne príslušnom Okresnom súde Prievidza a vo svojom vyjadrení k odporu uviedol, že Stroje 1 až 3 prenechal žalovanému do užívania na základe zmluvy o podnikateľskom nájme hnutelných vecí. Žalovaný tieto stroje užíval vo svojom lome Remata v katastrálnom území obce Ráztočno. V zmysle bodu 3.2 Zmluvy platí, že: „Nájomca je povinný predmety riadne udržiavať podľa návodu na obsluhu a hradíť bežné náklady spojené s prevádzkou strojov vrátane predpísaného servisu a náhradných dielov.“ Z citovaného zmluvného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že žalovaný ako nájomca bol povinný predmety riadne udržiavať podľa návodu na obsluhu a mal uhrádzať náklady spojené s prevádzkou strojov vrátane predpísaného servisu a náhradných dielov. Žalobcom uplatňované pohľadávky v žiadnom prípade nesúviseli so žalovaným tvrdenou nefunkčnosťou strojov, resp. strojov ako výrobných liniek. Veľké strojné zariadenia, pracujúce v náročných klimatických a poveternostných podmienkach vyžadujú pre zabezpečenie svojej riadnej prevádzky pravidelný servis a údržbu, a to vrátane výmeny náhradných dielov. Žalobcom uplatňované pohľadávky sa dotýkajú práve zabezpečenia prevádzky strojov, ich servisu, údržby a výmeny náhradných dielov. Žalobca nemá vedomosť o tom, že by mu niekedy bola zo strany žalovaného doručená akákoľvek výhrada k faktúram. Žalovaný spočiatku vykonával žalobcovi úhrady za rovnaké plnenia, za aké žiada žalobca od žalovaného úhradu aj v tomto súdnom konaní. Žalobca k jednotlivým faktúram predložil aj montážne listy. Uviedol, že žalovaný v montážnych listoch potvrdil vykonanie plnení na strojoch a nemal žiadne výhrady. Žalobca neeviduje ani výhrady voči plneniu fakturovanému faktúrou č. 1500024. Vzhľadom na uvedené žalobca za poskytnuté plnenia vystavil žalovanému, ktoré žalovaný bezdôvodne neuhradil. Vo vzťahu k faktúram číslo 1400251 a číslo 1400252 žalobca uviedol, že Stroj 1 a Stroj 3 obsahovali motor značky SCANIA. Za účelom servisu motorov v daných strojoch žalobca podpísal zmluvy so spoločnosťou SCANIA SLOVAKIA s.r.o. a to zmluvu číslo 204488 zo dňa 01.07.2014 a zmluvu číslo 2004489 zo dňa 1.7.2014. Spoločnosť SCANIA SLOVAKIA s.r.o. tento servis zabezpečovala. Z čl. VII bode 2 daných zmlúv vyplýva,

že sa jedná o servis motorov v strojoch umiestených v lome REMATA, t.j. v lome žalovaného. Odplata za vykonaný servis podľa každej zmluvy predstavovala sumu 2.990,- EUR bez DPH (3.588,- EUR s DPH). Mali byť vykonané štyri servisné prehliadky, t.j. cena jednej servisnej prehliadky predstavuje sumu 897,- EUR s DPH. Zo strany spoločnosti SCANIA SLOVAKIA s.r.o. bola na Stroji 1 a Stroji 3 vykonaná napokon iba jedna servisná prehliadka a to dňa 28.11.2014. Zároveň celkovo boli zo strany spoločnosti SCANIA SLOVAKIA s.r.o. za poskytnuté služby na základe oboch zmlúv vystavené žalobcovi faktúry v celkovej výške spolu 3.588,- EUR vrátane DPH, ktoré boli uhradené formou bankového prevodu, resp. započítaním pohľadávok. K faktúre číslo 1500143 žalobca uviedol, že sa jedná o refakturáciu nákladov na diagnostiku motora spojenú s regeneráciou filtra DPF na Stroji 2, ktorú musela na žiadosť žalobcu vykonať dňa 4.6.2015 spoločnosť Zeppelin SK s.r.o. Tieto náklady si táto spoločnosť uplatnila voči žalobcovi faktúrou číslo 2260150610, vystavenou na sumu 306,96 EUR. Žalobca má za to, že predmetným nákladom sa dalo predísť, pokiaľ by obsluha Stroja 2 (t.j. žalovaný) postupovala správne. Stroj 2 bol totiž vybavený zariadením, ktoré obsluhu signalizovalo, aby spustila proces regenerácie filtra DPF. Tento signál upozornil obsluhu Stroja 2 na nutnosť regenerácie filtra DPF trikrát. Nakoľko však toto upozornenie bolo zo strany obsluhy ignorované a regenerácia filtra DPF nebola obsluhou spustená, motor Stroja 2 sa následne automaticky zablokoval a jeho odblokovanie mohol vykonať už iba servisný technik spoločnosti Zeppelin SK s.r.o.. Žalobca pritom obsluhu Stroja 2 poučil a odborne zaškolil o spôsobe obsluhy Stroja 2, čo potvrdila aj svojim podpisom v prikladanom montážnom liste č. 24 zo dňa 2.4.2014 a protokole o odovzdaní Stroja 2 zákazníkovi. Žalobca ďalej uviedol, že podľa jeho názoru sa na premlčanie jeho žalovaných pohľadávok vzťahuje vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odporu poukázal na konanie, ktoré sa na tunajšom súde viedlo pod sp.zn. 16C/248/2015. Uviedol, že zmluva o podnikateľskom nájme huteľných vecí, uzatvorená medzi stranami je absolútne neplatným právny úkonom. Vlastníkom strojov ako premetu nájmu nebol nikdy žalobca ale spoločnosť Powerscreen ČR, s.r.o. Napriek tomu, že žalobca nemal k strojom ako k predmetu nájmu žiaden právny vzťah, uzatvoril so žalovaným nájomnú, resp. podnájomnú zmluvu. Zo správy o vzťahoch podľa §82 ods. 2 písm. e) zákona č. 90/2012 Sb. o obchodných spoločnostiach a družstvách, ktorú predložila spoločnosť Powerscreen ČR, s.r.o. vyplýva, že nájomný vzťah medzi Powerscreen ČR, s.r.o. a žalobcom neexistoval. Zmluva medzi žalobcom a žalovaným nadobudla platnosť a účinnosť dňom podpisu, t. j. dňa 11.3.2014. Do majetku spoločnosti Powerscreen ČR, s.r.o. však bol Stroj 1 zaradený dňa 1.4.2014, Stroj 2 dňa 31.3.2014 a Stroj 3 dňa 18.4.2014, teda po nadobudnutí a platnosti a účinnosti zmluvy. Žalobca teda v čase uzatvorenia zmluvy nebol ani oprávneným držiteľom predmetu nájmu. Zmluva je teda podľa žalovaného neplatná s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný preto namietol aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Žalovaný ďalej namietol faktúry číslo 1400251 a 1400252, ktorými žalobca prefakturoval žalovanému servisné prehliadky motorov Stroja 1 a Stroja 2 zo zmlúv o vykonaní prehliadok, ktoré uzatvoril žalobca so spoločnosťou SCANIA SLOVAKIA, s.r.o. vyplýva, že servisné prehliadky boli povinné podľa predpisov výrobcu a majú sa vykonávať podľa intervalov udávaných výrobcom. Žalovaný nebol účastníkom týchto zmlúv a nie je nimi viazaný. Refakturácia preto nie je dôvodná.

6. Tunajší súd uznesením zo dňa 25.11.2019 prerušil konanie podľa § 164 Civilného sporového poriadku do skončenia konania, ktoré sa na tunajšom súde viedlo pod sp.zn. 16C/248/2015. V uvedenom konaní sa totožný žalobca proti totožnému žalovanému domáhal zaplata sumy 133.840,11 EUR z titulu zaplata nájmomného za užívanie prenajatých strojov (išlo aj o Stroje 1 až 3). Pre rozhodnutie súdu v prejednávanej spore bolo najprv potrebné vyriešiť otázku existencie a povahy právneho vzťahu medzi stranami sporu. Táto otázka sa riešila ako predbežná otázka v konaní vedenom sp.zn. 16C/248/2015.

7. Konanie vedené pod sp.zn. 16C/248/2015 je právoplatne skončené. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 5Co/142/2019-869 zo dňa 20.5.2020 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 16C/248/2015-826 zo dňa 25.4.2019. Žalovaný podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie. Zároveň požiadal aby dovolací súd odložil vykonateľnosť rozsudku odvolacieho súdu. Dovolacie konanie však bolo zastavené pre nezaplata súdneho poplatku za dovolanie. Uznesením zo dňa 14.10.2021 súd rozhodol o pokračovaní v konaní sp.zn. 14Cb/1/2019.

8. Tunajší súd vo veci nariadil pojednávania. Žalovaný žiadal odročiť pojednávanie, ktoré sa vo veci konalo dňa 5.8.2022. Žiadosť o odročenie bola podaná včas, súdu bola doručená dňa 19.7.2022. Dôvodom žiadosti bolo, že sa žalovanému nepodarilo nájsť si právneho zástupcu, keďže právny zástupca, ktorý ho v spore zastupoval doposiaľ, odstúpil dňa 27.5.2022 od zmluvy o poskytovaní

právnych služieb. Žalovaný zároveň žiadal odročiť pojednávanie aj z dôvodu, že v čase termínu pojednávania mal naplánovanú dovolenku mimo územia Slovenskej republiky. Súd konštatuje, že už raz vyhovel žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania z dôvodu, že si žalovaný chcel zabezpečiť nového právneho zástupcu. Išlo o pojednávanie, ktoré sa malo konať dňa 10.6.2022. Podľa názoru súd mal preto žalovaný dostatok času, aby si nového právneho zástupcu stihol zabezpečiť do pojednávania, ktoré sa konalo dňa 5.8.2022. Mal na to viac ako dva mesiace, keďže jeho predchádzajúci právny zástupca odstúpil od zmluvy o poskytovaní právnych služieb dňa 25.5.2022 (č.l.218). Ďalší dôvod, pre ktorý žiadal žalovaný odročiť pojednávanie, t.j. dovolenka v zahraničí nebol žalobcom nijako preukázaný. Súd preto žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania nevyhovel.

9. Strany sa na pojednávaní nezúčastnili. Bola prítomná právna zástupkyňa žalobcu, ktorá zotrvala na žalobe a na svojich doterajších písomných podaniach a vyjadreniach.

10. Súd vykonal na pojednávaní dokazovanie týmito listinami: faktúry predložené žalobcom č.l. 6 -17, kontrolné výkazy DPH na č.l. 18 - 26, zmluva o podnikateľskom nájme hnuteľných vecí zo dňa 11.3.2014, faktúry predložené žalobcom na č.l. 57-59 + výpis z účtu, montážne listy na č.l. 60 - 63, objednávka č. 008/2015 + dodací list, zmluva o vykonávaní servisných prehliadok motorového vozidla zo dňa 1.7.2014 na č.l. 65, zmluva o vykonávaní servisných prehliadok motorového vozidla zo dňa 1.7.2014 na č.l. 68 + plán servisných prehliadok, 2x zákazkový list, faktúry vystavené spoločnosťou SCANIA SLOVAKIA s.r.o., výpisy z účtu č.l. 77-79, započítanie pohľadávok č.l. 80, pracovný výkaz č.l. 81, faktúra vystavená spoločnosťou Zeppelin SK s.r.o. na č.l. 82, výpis z účtu č.l. 83, montážny list č.l. 84, protokol o odovzdaní zákazníkovi zo dňa 2.4.2014, karty dlhodobého majetku č.l. 128-129, správa nezávislého audítora pre spoločnosť Powerscreen ČR s.r.o., výpisy z Obchodného registra SR týkajúce sa strán sporu, spis Okresného súdu Prievidza sp.zn. 16C/248/2015.

11. Podľa § 536 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

12. Podľa § 666 ods. 1 OZ nájomca je oprávnený dať prenajatú vec do podnájmu, ak zmluva neurčuje inak.

13. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 261 ods. 9 OZ zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

15. Podľa § 397 ObZ ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

16. Podľa § 369 ods. 1 ObZ ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

17. Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

18. Podľa § 369c ods. 1 ObZ omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

19. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o

osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

20. Podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

21. Podľa § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

22. Súd si v prvom rade musel vyriešiť otázku, či žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore. Vecná legitímácia je teoretická konštrukcia, ktorá vo vzťahu k stranám sporu vyjadruje stav vyplývajúcu z hmotného (niekedy aj procesného) práva, ktorý vyjadruje postavenie strany v (hmotno)právnom vzťahu. Strana, ktorá je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia (ak je žalobcom) má aktívnu vecnú legitímáciu. Strana, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu vecnú legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd však žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca je nositeľom uplatneného práva. Ak sa to v konaní nepreukáže, následkom je zamietnutie žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

23. Súd teda musel najprv skúmať, či medzi stranami existoval taký hmotnoprávny vzťah, z ktorého by mohli vyplývať nároky, ktoré si žalobca uplatnil v tomto spore. Tunajší súd dospel v rozsudku č.k. 16C/248/2015-826 zo dňa 25.4.2019 k záveru, že zmluva o podnikateľskom nájme hnutelných vecí uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Ku dňu podpisu zmluvy o podnikateľskom nájme hnutelných vecí, t.j. 11.3.2014 totiž žalobca nebol vlastníkom ani jedného strojného zariadenia uvedeného v zmluve, a v prípade Strojov 2 a 3 v čase uzavretia uvedenej zmluvy ešte nebola ich vlastníkom ani obchodná spoločnosť POWERSCREEN ČR, s.r.o.. Súd však v citovanom rozsudku dospel aj k záveru, že ohľadom strojov existoval medzi obchodnou spoločnosťou POWERSCREEN ČR, s.r.o. a žalobcom nájomný vzťah, na základe čoho potom odovzdaním strojných zariadení zo strany žalobcu do užívania žalovanému vznikol medzi žalobcom a žalovaným podnájomný vzťah, a to za podmienok ktoré boli dojednané v zmluve o podnikateľskom nájme hnutelných vecí zo dňa 11.3.2014, pretože sporové strany vyjadrili vôľu, aby sa ich zmluvný vzťah riadil podmienkami dohodnutými v uvedenej zmluve, keďže sa ňou v nasledujúcom období i riadili. Medzi zmluvnými stranami sa teda dohodlo odplatné užívanie vyššie uvedených strojných zariadení tak, ako bolo dohodnuté v článku IV. bod 4.1 uvedenej zmluvy. Zmluvné strany prejavili vôľu, aby boli všetky tri strojné zariadenia v užívaní žalovaného do 28.2.2015, no žalovaný v nasledujúcom období strojné zariadenia žalobcovi nevrátil a tieto užíval i po skončení podnájomného vzťahu.

24. Ak teda bol medzi stranami právny vzťah, z obsahu ktorého vyplývalo právo žalovaného užívať stroje, ktoré mu prenechal žalobca a povinnosť žalovaného platiť žalobcovi za užívanie týchto strojov podnájomné, možno konštatovať, že žalobca má v tomto spore aktívnu vecnú legitímáciu.

25. Súd ďalej, na základe námietky premlčania, vznesenej žalovaným v odpore skúmal, či je žalovaný nárok skutočne premlčaný. Splatnosť jednotlivých pohľadávok na základe vystavených faktúr predložených žalobcom bola v období od 14.8.2014 do 17.7.2015. Žalovaný tvrdil, že nároky žalobcu sa premlčali v trojročnej premlčacej lehote, pretože s poukazom na bod 11.2 zmluvy o podnikateľskom nájme hnutelných vecí sa práva a povinnosti zmluvných strán spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Súd k tomu uvádza, že strany sporu sú obchodné spoločnosti a právny vzťah, ktorý medzi nimi vznikol sa nepochybne týka ich podnikateľskej činnosti (§ 261 ods. 1 Obchodného zákonníka). Zmluva o podnikateľskom nájme hnutelných vecí je ako zmluvný typ upravená v Občianskom zákonníku (§ 721 a nasl., je to podtyp nájomnej zmluvy upravenej v § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu, vzhľadom na povahu strán sporu ako podnikateľov sa jedná o situáciu upravenú v ustanovení § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka a preto sa na otázku premlčania majú použiť ustanovenia Obchodného zákonníka. Súd s poukazom na ustanovenie § 263 Obchodného zákonníka konštatuje, že § 261 Obchodného zákonníka je kogentným ustanovením, t.j. nie je možné sa od neho odchyliť ani na základe zmluvy. Premlčacia doba v obchodnoprávných vzťahoch je v zmysle ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka 4 roky. Návrh na vydanie platobného rozkazu bol Okresnému

súdu Banská Bystrica podaný dňa 21.6.2018. Z uvedeného vyplýva, že do podania návrhu neuplynula štvorročná premlčacia doba ani pri jednej zo žalovaných pohľadávok a nárok žalobcu tak nemožno považovať za premlčaný.

26. Súd sa následne zaoberal čiastkovými nárokmi žalobcu, vyplývajúcimi z jednotlivých faktúr.

27. Na základe faktúr vystavených žalobcom pod poradovými číslami: 1400148, 1400170, 1400183, 1400218, 1400256, 1500008, 1500009, 1500020 a 1500024 si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie servisu (opráv) a dodávky náhradných dielov a výmenu olejov do Strojov 1, 2 a 3, ktoré mal v podnájme žalovaný. Žalobca preukázal poskytnutie uvedených plnení predložením montážnych listov, ktoré uvádzajú, aký konkrétny servisný úkon bol na ktorom stroji vykonaný, prípadne aký náhradný diel bol vymenený. Každý montážny list je zároveň podpísaný osobou konajúcou v tejto veci za žalovaného. Súd má zato, že podpisom tejto osoby bolo potvrdené vykonanie jednotlivých servisných úkonov zo strany žalobcu.

28. Žalovaný v odpore namietal, že žalobcom uplatňované nároky hradiť nemusí, opakovane poukazoval na to, že ich nebude znášať, nakoľko tieto náklady vznikali výlučne z dôvodov na strane žalobcu v súvislosti s nefunkčnosťou strojov. Žalobcom uplatňované pohľadávky v tomto spore súviseli podľa názoru žalovaného práve s tým, že stroje nefungovali riadne ako výrobná linka, pričom sa žalobca pokúšal nefunkčnosť strojov odstraňovať prostredníctvom opakovaných výmen olejov, filtrov a náhradných dielov. Súd v tejto súvislosti poukazuje predovšetkým na ustanovenie bodu 3.2 Zmluvy o podnikateľskom nájme hnuiteľných vecí, v zmysle ktorého je nájomca povinný predmety riadne udržiavať podľa návodu na obsluhu a hradiť bežné náklady spojené s prevádzkou strojov, vrátane predpísaného servisu a náhradných dielov. Podľa názoru súdu, z montážnych listov, ktoré žalobca pripojil k jednotlivým faktúram vyplýva, že išlo o servis, ktorý spočíval najmä vo výmene oleja a olejových filtrov. Uvedené úkony sú bežnou a pravidelnou údržbou akéhokoľvek mechanického stroja, ktoré treba vykonávať po určitom čase prevádzky tohto stroja. Žalovaný neuviedol žiadne konkrétne skutkové tvrdenia a ani nepredložil dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že stroje nefungovali podľa jeho požiadaviek a že by uvedené opravy naozaj boli nevyhnutné na zvýšenie výkonnosti, či kapacity strojov a neboli len bežnou pravidelnou a výrobcom predpísanou údržbou. Súd preto dospel k záveru, že uvedené nároky sú uplatnené dôvodne a žalovaný je povinný uhradiť cenu za tieto plnenia.

29. Žalovaný ďalej namietal nároky žalobcu uplatnené na základe faktúr vystavených pod poradovými číslami 1400251 a 1400252. Išlo o servisnú prehliadku Stroja 1 a Stroja 3 zo dňa 28.11.2014. Tieto stroje sú vybavené motormi zn. SCANIA. Žalovaný namietal, že nebol účastníkom zmlúv uzatvorených medzi žalobcom a spoločnosťou SCANIA SLOVAKIA, s.r.o. a nie je preto povinný uvedenú čiastku platiť. Súd konštatuje, že medzi stranami nebolo sporné, že sa uvedené servisné prehliadky uskutočnili a že išlo o pravidelné prehliadky prepísané výrobcom motorov. Podľa názoru súdu náklady na takéto prehliadky spadajú pod „bežné náklady spojené s prevádzkou strojov, vrátane predpísaného servisu“ v zmysle bodu 3.2 Zmluvy o podnikateľskom nájme hnuiteľných vecí. Podľa názoru súdu nie je podstatné, ako žalobca zabezpečil vykonanie takejto pravidelnej servisnej prehliadky, pokiaľ ju naozaj v zmysle predpisov výrobcu motora nechal riadne a včas vykonať. Je pravdou, že medzi žalovaným a spoločnosťou SCANIA SLOVAKIA, s.r.o. neexistoval žiaden právny vzťah, no povinnosť žalovaného uhradiť náklady na pravidelnú servisnú prehliadku vznikla žalovanému voči žalobcovi, a to aj napriek tomu, že tento si vykonanie tejto prehliadky zabezpečil dodávateľsky treťou osobou. Rovnako by povinnosť uhradiť náklady vznikla žalovanému voči žalobcovi bez ohľadu na to, koho prostredníctvom by žalobca uvedenú servisnú prehliadku zabezpečil. Súd preto považoval za dôvodné aj nároky žalobcu uplatnené na základe faktúr vystavených pod poradovými číslami 1400251 a 1400252.

30. Žalovaný napokon namietol čiastkový nárok žalobcu, uplatnený na základe faktúry vystavenej pod poradovým číslom 1500143. Išlo o úhradu nákladov na servisný úkon: „Diagnostika motora C4, regenerácia DPF-filtra, testy“. Žalovaný v odpore tvrdil, že žalobca nepreukázal, že by skutočne vykonal uvedený úkon a nešpecifikoval o diagnostiku akého stroja sa malo jednať. Podľa názoru žalovaného diagnostiku motora nemožno považovať za bežné náklady spojené s prevádzkou strojov v zmysle zmluvy. Žalovaný v tom čase nedisponoval Strojmi 1 a 2 a ani ich nevyužíval a žiadnu diagnostiku motora si neobjednal. Žalobca uvedené skutkové tvrdenia poprel a uviedol k nim vlastné skutkové tvrdenia a to, že sa jedná o refakturáciu nákladov na diagnostiku motora spojenú s regeneráciou filtra DPF na Stroji 2, ktorú musela na žiadosť žalobcu vykonať dňa 4.6.2015 spoločnosť Zeppelin SK s.r.o. Predmetným

nákladom sa dalo predísť pokiaľ by obsluha Stroja 2 (t.j. žalovaný) postupovala správne. Stroj 2 bol totiž vybavený zariadením, ktoré obsluhu signalizovalo, aby spustila proces regenerácie filtra DPF. Tento signál upozornil obsluhu Stroja 2 na nutnosť regenerácie filtra DPF trikrát. Nakoľko však toto upozornenie bolo zo strany obsluhy ignorované a regenerácia filtra DPF nebola obsluhou spustená, motor Stroja 2 sa následne automaticky zablokoval a jeho odblokovanie mohol vykonať už iba servisný technik spoločnosti Zeppelin SK s.r.o.. Žalovaný následne už tieto skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel a ani nenavrhol žiaden dôkaz na vyvrátenie týchto skutkových tvrdení. Súd preto považoval za dôvodný aj nárok žalobcu uplatnený na základe faktúry vystavenej pod poradovým číslom 1500143.

31. Súd napokon konštatuje, že nárok žalobcu uplatnený v tomto spore, na základe predložených faktúr, považoval za nárok na úhradu bežných nákladov spojených s prevádzkou strojov, vrátane predpísaného servisu a náhradných dielov. Podľa názoru súdu je nárok na úhradu týchto nákladov uplatnený v súlade s bodom 3.2 Zmluvy o podnikateľskom nájme hnutelných vecí, ktorou sa spravuje právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným. Súd považoval žalobu za dôvodnú a preto jej v celom rozsahu vyhovel.

32. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania a to v zákonom stanovenej výške. Omeškanie nastalo vždy deň, nasledujúci po splatnosti jednotlivých faktúr. Súd považoval žalobu za dôvodnú aj v tejto časti a priznal žalobkyni aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania.

33. Žalobca si v žalobe uplatnil aj nárok na paušálnu náhradu v zmysle § 369c ods. 1 ObZ. Na uvedenú náhradu mu vznikol nárok na základe toho, že žalovaný sa omeškal s úhradou svojho záväzku. Výška náhrady je v zmysle citovaných ustanovení v súčasnosti 40,-EUR. Súd vyhovel žalobe aj v tejto časti.

34. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len) CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

36. Keďže žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

37. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.